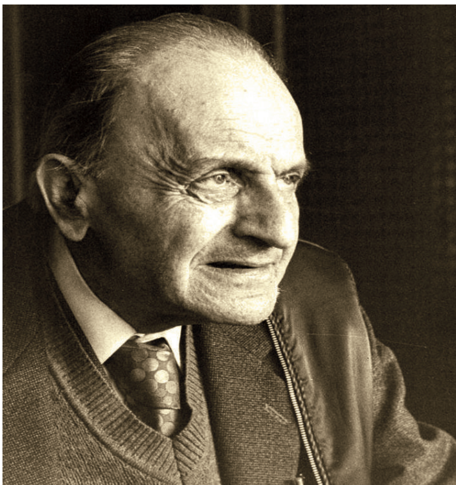
Timpul amintirii... (II)

La modul general se poate spune (fără teamă de greşeală) că cine se ducea, şi chiar ajungea de mai multe ori la marginalizatul Constantin Noica (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Noica, un marginalizat al culturii comuniste şi post-comuniste*, https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabelavs-noicalistaneagra8/), se cam ducea cu voie de la stăpânirea comunistă. Eu nu aveam voie de la stăpânire. N-am întrebat pe nimeni şi m-am dus în august 1986 la Păltiniş. Acolo nu mi s-a dat voie să-l vizitez. Am fost pur şi simplu indusă în eroare. Mi s-a spus că filozoful nu este în staţiune, nu e la Păltiniş. Or, el era acolo vizitat în august 1986 de Monica Pillat. Dar am avut cărţile lui Noica şi le-am putut citi.

Constantin Noica

Etapa „Noica" (vezi vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Filosofia lui Noica, între fantasmă şi luciditate*, Slobozia, 1992) a fost pe la treizeci de ani, deşi abia după căderea comunismului am putut publica ce am scris înainte de 1990 (vezi articolele mele despre Noica menţionate de Titus Lates în vol. *Studii de istorie a filozofiei româneşti.* ***Centenar C-tin Noica***, Bucureşti, Ed. Academiei, 2009, pp. 603, 610, 671, 631; http://filosofieromaneasca.institutuldefilosofie.ro/e107_files/downloads/Lates,%20Titus%20-%20Mircea%20Vulcanescu%20-%20o%20bibliografie%20a%20exegezei.pdf; precum şi articolele mele menţionate în cele două ediţii ale vol.: Stan V. Cristea, *Constantin Noica. Repere bibliografice*, Bucureşti, RCR Editorial, 2011; ediţia întâi în 2009).

După patruzeci de ani (datorită influenţei lui Anton Dumitriu şi a lui Noica) a urmat etapa „Platon" (vezi vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Mistica Platonică*, Slobozia, 1999; precedat de volumele: I. Vasiliu-Scraba, *Configuraţii noetice la Platon şi la Eminescu*, Ed. Star Tipp, Slobozia, 1998; I. V.-S., *Atena lui Kefalos*, Slobozia, 1997; Isabela Vasiliu – Scraba, *Filozofie acroamatică la Platon*, Slobozia, 1997 http://www.scribd.com/doc/134722762/Isabela-Vasiliu-Scraba-FILOZOFIE-ACROAMATIC%C4%82-LA-PLATON; I. V.-S., *Despre existenţă, fiinţă şi esenţă*, 1996 http://www.scribd.com/doc/134719450/Isabela-Vasiliu-Scraba-DESPRE-EXISTEN%C8%9A%C4%82-FIIN%C8%9A%C4%82-%C8%98I-ESEN%C8%9A%C4%82; si, în fine, I. V.-S., *O pseudo-descoperire a unui pseudo-plagiat. Lucrurile şi Ideile Platonice*, 1995 http://www.scribd.com/doc/134402379/ISABELA-VASILIU-SCRABA-O-pseudodescoperire-a-unui-pseudoplagiat-Nae-Ionescu-Evelyn-Underhill).

Apoi a urmat etapa „Nae Ionescu" (vezi vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu în unica şi în dubla ei înfăţişare*, Slobozia, 2000; https://www.academia.edu/35663604/METAFIZICA_LUI_NAE_IONESCU_IN_UNICA_SI_IN_DUBLA_EI_INFATISARE; şi vol.: I.V.S, *În labirintul răsfrângerilor. Nae Ionescu prin discipolii săi: Petre Ţuţea, Cioran, Noica, M.Eliade, M. Vulcănescu şi Vasile Băncilă*, Slobozia, 2000; https://www.academia.edu/25694750/Isabela_Vasiliu-Scraba_In_labrintul_rasfrangerilor). Secolul XXI a început cu studierea gânditorului religios „Mircea Vulcănescu". În această nouă etapă am mers, ca să spunem aşa, în contra curentului, ca şi în cele scrise în volumul dedicat lui Alexandru Dragomir (https://www.academia.edu/25694732/Isabela_Vasiliu-Scraba_Propedeutica_la_eternitate), monografie în care am deţinut întâietatea comentării gândirii sale, cum s-a întâmplat în 1992 şi cu monografia despre filozofia lui Noica.

În 2009 mi s-a întâmplat ceva care nu mi s-a mai întâmplat nicicând: să citesc o carte care să-mi placă atât de tare încât de teamă că o „mănânc" pe toată, că o citesc şi se termină, am închis-o după câteva zeci de pagini. Cartea asta – *Omul, zidire de mare preţ*, Ed. Credinţa strămoşească, Mănăstirea Petru Vodă, 2009 –, cuprindea în ea explicări ale *Bibliei* făcute de Sfântul Arsenie Boca prin anii 1946-1947. Pe atunci era stareţ la Mănăstirea Brâncoveanu, mult căutată de pelerini pentru reînvierea duhovnicească iniţiată de faimosul ei stareţ, cum scria acad. D. Stăniloae în prefeţele primelor patru volume din *Filocalia* tipărite la Sibiu între 1945 şi 1948, prefeţe cenzurate de Humanitas la retipărirea primelor patru volume din *Filocalia* (vezi art. Isabelei Vasiliu-Scraba, *Moartea martirică a Părintelui Arsenie Boca;* https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabelavs-martiriul7-boca/; sau o variantă preluată în 2012: *https://melidoniumm.wordpress.com/2012/07/02/moartea-martirica-a-parintelui-arsenie-boca-un-adevar-ascuns/ şi* art. I.V.S, *Ceva despre mistica luminii în pictura părintelui Arsenie Boca*; https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-ghius/; precum şi video de la Centenarul Arsenie Boca, la Sâmbăta de Sus *http://www.youtube.com/watch?v=Zi0EOBC1HlY;* vezi şi art. I.V.S, *Legile Părintelui Arsenie Boca, legile veacului viitor;* https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/ivslegiarsenieboca7/; vezi şi art. I.V.S. *Miracolul Bisericii de la Drăgănescu* https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabelavs-bisericadraganescu11/; a se vedea şi înregistrarea video de la Piteşti, Mircea Eliade şi Părintele Arsenie Boca http://www.youtube.com/watch?v=GUvdVrPmFbs&feature=plcp).

Când la Sibiu apăruse jumătate din *Filocalia* stilizată de doi mari poeţi, Zorica Laţcu (/Maica Teodosia) şi de acad. Nichifor Crainic (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Parintele Arsenie Boca, poeta Zorica Laţcu şi poetul Nichifor Crainic în culisele* ***Filocaliei*** *româneşti*; https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabelavs-tradufilocalia5/), la stareţul Mănăstirii Brâncoveanu veneau studenţi şi tineri liceeni să le explice cuvântul Sfintei Scripturi. Dar nu veneau numai ei. Veneau şi de la Casa Regală, Branul fiind aproape. Acolo era Domniţa Ileana (care avea să devină Maica Alexandra, vezi video despre Domniţa Ileana din 18 mai 2012 de la Univ. din Alba Iulia http://www.youtube.com/watch?v=w0O_gLroSCk). Principesa Ileana îl invita pe faimosul stareţ Arsenie Boca la Castelul Bran, unde mai invita universitari bucureşteni să ţină prelegeri (acolo Alice Voinescu a ţinut o conferinţă despre Faust).

Cartea *Omul, zidire de mare preţ* (Ed. Credinţa strămoşească, 2009) a Părintelui Arsenie Boca m-a impresionat nespus fără să ştiu nimic de autorul ei. Apoi am încercat să aflu cine este autorul. Dacă o carte te impresionează în mod deosebit, vrei să ştii câte ceva şi despre autorul ei. Aşa am aflat că Părintele Arsenie Boca a fost un ieromonah foarte cult care avea trei licenţe: la Academia de Muzică Religioasă, la Belle Arte şi la Teologie. Exista prin 1935 la Bucureşti această Academie de Muzică Religioasă (înfiinţată în 1928; în 1935

Nae Ionescu

profesor de armonie era compozitorul Paul Constantinescu; în 1942 a fost mutată la Conservator, apoi a fost desfiinţată de ocupantul sovietic). Şi mai era o a patra facultate pe care Părintele Arsenie Boca o urmase, fără a-şi da licenţa: medicina. Ce m-a impresonat în cartea acestui călugăr de vocaţie, sporit duhovniceşte la Muntele Athos? Desigur „harisma cunoaşterii", dar şi că urmase cursurile celor mai mari filozofi români. Făcuse filozofie cu Nae Ionescu şi cu Mircea Eliade. Lucrul acesta se vedea din economia expunerii sale şi din subtilitatea unor pasaje.

Apare într-o declaraţie (de după una dintre arestările acestui călugăr nevinovat pe care mercenarii ocupantului sovietic au tot vrut să-l distrugă, închizându-l de nenumărate ori) că el, ieromonahul Arsenie Boca, urmărea în reviste de filozofie articolele lui Mircea Eliade despre mistica indiană, fiind interesat de mistică. De altfel, la Bucureşti urmase şi cursurile de mistică ale profesorului Nichifor Crainic, închis şi el fără de vină, românii fiind băgaţi în puşcării politice la nivel de milioane (vezi dr. Florin Mătrescu, *Holocaustul roşu*, ed.I-a 1994, ed.II-a 1998, ed. III-a 2009, Bucureşti, Ed. Ericson, precum şi *Monumentul victimelor gulagului comunist*, Chene-Bourg, Elveţia). Există o ziaristică de stânga foarte agresivă care pune în paranteză adevărata istorie a unei ţări. La noi ziaristica de stânga a fost tot timpul condusă de mercenarii ocupantului sovietic de după 1944. Dintre ei s-au selectat acei responsabili ideologici care întâi au interzis, apoi au negat cu totul *Şcoala românească de filozofie iniţiată de Nae Ionescu* la Bucureşti, având discipoli grozav de faimoşi, printre care Noica, pe care generaţia noastră a apucat să-l prindă. Peste graniţele închise ale României, Mircea Eliade a fost cel mai faimos discipol al profesorului Nae Ionescu, cum în ţara subjugată a ajuns să fie şi filozoful martir Mircea Vulcănescu, autor al unui interesant volum despre Nae Ionescu, publicat după 1990 (vezi art. Isabela Vasiliu Scraba, *Mircea Vulcănescu şi alţi cărturari martiri ai temniţelor*, http://www.asymetria.org/modules.php?name=News&file=article&sid=1104). Elev al profesorului Nae Ionescu a fost şi poetul Horia Stamatu (1912-1989), traducătorul lui Ioan al Crucii şi eseist de o subtilă gândire filozofică. Horia Stamatu scria că a avut în viaţa sa parte de nişte modele extraordinare (vezi I. Vasiliu-Scraba, *La Centenarul lui H. Stamatu ciudăţenii post-comuniste*, în rev. „Acolada", Satu-Mare, nr. 9, septembrie 2012, p.19 http://www.asymetria.org/modules.php?name=News&file=article&sid=1214. Pentru Horia Stamatu, profesorul Mircea Vulcănescu (cel care a fost asasinat în închisoare, vezi video din 25 nov. 2011, Tecuci, Colocviul Mircea Vulcănescu, http://www.youtube.com/watch?v=6kuhSDeAnVQ) şi pofesorul Nae Ionescu fuseseră

Mircea Vulcănescu

modele formative.

Cred că acesta este rolul filozofilor şi scriitorilor adevăraţi. Ei te pot forma. Nu numai că îţi deschid mintea, dar te pot forma şi în plan cultural. Filozoful Lucian Blaga este un scriitor cu totul aparte pentru că el acoperă practic întreg domeniul culturii: este un poet extraordinar, un filozof subtil; el a scris o dramaturgie cu nişte versuri dumnezeieşti. La el nu numai ideea care e pusă pe scenă contează, ci şi limba în care îşi exprimă ideile: „Citind *Avram Iancu* auzeam vag şi îndepărtat acordurile unei muzici subterane", consemna Emil Cioran pe 12 aprilie 1935, la întoarcerea sa prin Paris din Germania (vezi scrisoarea scanată în vol.: I. Necula, *Emil Cioran. Mărturii şi referinţe*, Ed. Axis Libri, Galaţi, p.21). Într-adevăr, limba lui Blaga este absolut extraordinară. Opera lui formează un întreg univers. Noica spunea ceva asemănător despre poetul, eseistul şi filozoful George Uscătescu, mai apropiat de noi prin perioada în care a scris şi a trăit. Au existat români (în primul rând fostul asistent al lui Nae Ionescu, Mircea Eliade, socotit „cel mai mare istoric al religiilor din secolul XX", dar şi Vintilă Horia, Cioran, Eugen Ionescu şi alţii) care au realizat, în exil fiind, o „universalizare" a culturii româneşti. Disputat de cultura franceză şi de cultura spaniolă a fost şi prozatorul român Vintilă Horia (vezi art. Isabela Vasiliu-Scraba, *Vintilă Horia exilat;* https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-vintilahoriaexilat2/; precum şi art. I.V.S, *Vintila Horia ca istoric al filozofiei,* http://www.isabelavs.go.ro/Articole/IsabelaVintilaHoriaIstorie2.htm). Vintilă Horia a fost primul scriitor străin laureat cu cel mai prestigios premiu al literelor franceze. În eseistica sa filozofică, Vintilă Horia spunea tinerilor să îndrăznească să pună la îndoială „adevărurile" aflate de pe canalele mass-mediei. El mai scria că „spiritul timpului" îndeamnă la „somn", la amorţirea controlului critic. El a fost un scriitor absolut interzis de cenzura comunistă. Vintilă Horia a fost profesor universitar la Madrid şi în Argentina (vezi înregistrarea mea despre Vintilă Horia la lansarea volumului *Contra naturam*, http://www.youtube.com/watch?v=-fK9Q9HL5lI). Fiind premiat cu cea mai înaltă distincţie literară din Franţa şi scriind într-o limbă franceză foarte frumoasă o mulţime de cărţi publicate la Paris, Vintilă Horia este considerat scriitor francez. De fapt el era un scriitor care acoperea imperial trei culturi: română, franceză şi spaniolă, unde era o prezenţă remarcabilă nu numai ca prozator, istoric literar şi eseist, dar şi ca ziarist ce avea rubrici la reviste faimoase. Constantin Noica obişnuia să spună: „Nu citiţi cărţi! Citiţi autori!"

Isabela VASILIU-SCRABA